

Resolució 790/2019, d'11 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 793/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Dades d'ús del servei de bus llançadora del Parc Güell.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La legislació de règim local regula en termes substancialment diferents les sol·licituds d'informació pública i les preguntes que poden presentar o formular els membres de la Corporació. Mentre que l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, regula el dret dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat (dret que l'article 13 del ROM de Barcelona desenvolupa amb més detall), el seu dret a formular prec i preguntes és regulat per l'article 105 de la mateixa norma, que en el cas de l'Ajuntament de Barcelona és desenvolupat amb un cert detall pels articles 64.2, 98 i 99 del ROM, que són precisament els preceptes invocats en la presentació de la sol·licitud i que són aplicables als consellers del Districte d'Horta-Guinardó en virtut de la previsió expressa en aquest sentit de l'article 34.4 del seu RIOF. Mentre que l'objecte del dret d'accés a la informació pública és la informació que es troba en poder de l'Administració, tal com és definida per l'article 2.b LTAIPBG, els prec i preguntes són iniciatives de control del govern local de naturalesa diferent, que tenen per finalitat no necessàriament l'obtenció d'informació, sinó conèixer el capteniment municipal sobre un determinat assumpte o, en el cas dels prec, sovint impulsar actuacions determinades. En aquestes circumstàncies, aplicar la garantia de la Reclamació davant la GAIP, que ha estat instituïda per garantir l'accés a la informació, a iniciatives de naturalesa diferent, com són les preguntes dels i les representants polítics locals, a més de no tenir un fonament jurídic prou clar, podria resultar distorsionador de la dinàmica del debat polític habitualment inherent a les preguntes i estar lluny de la funció institucional i de les competències i habilitats d'aquesta Comissió de Garantia.

Paraules clau: Ajuntament. Transport públic de viatgers. Reclamació contra silenci. Preguntes al govern. Informació pública. Dret d'accés a la informació. Manca d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 3 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 793/2019, presentada per un Conseller del Districte d'Horta-Guinardó en representació del Grup Municipal d'Esquerra Republicana (GMER) contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 27 de setembre de 2019 el Conseller reclamant fa referència a l'entrada en funcionament del servei de bus llançadora del Parc Güell, invoca els articles 64.2, 98 i 99 del Reglament Orgànic Municipal (ROM) de l'Ajuntament de Barcelona i 34.4 del Reglament Intern d'Organització i Funcionament (RIOF) del Districte d'Horta-Guinardó i *formula la següent pregunta a respondre per escrit: quines són les*

dades d'ús (número d'usuaris total, per cada viatge i per mesos) del servei del bus llançadora durant aquests sis mesos de funcionament del servei, així com també el cost d'aquest servei.

3. La Reclamació indica que l'Ajuntament no hauria contestat la pregunta anterior i que haurien passat més de 30 dies des de la seva presentació.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. Per la seva banda, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions si no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

En aquest cas no estem davant d'una Reclamació en relació amb una sol·licitud prèvia d'accés a la informació pública, sinó d'un procediment iniciat a partir d'una iniciativa de naturalesa jurídica diferent. L'acció del GMER indicada a l'antecedent 2 i aportada pel mateix reclamant com a objecte de la Reclamació no es defineix com una sol·licitud d'informació pública, sinó com una "pregunta a respondre per escrit".

La legislació de règim local regula en termes substancialment diferents les sol·licituds d'informació pública i les preguntes que poden presentar o formular els membres de la Corporació. Mentre que l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMLRC) aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, regula el dret dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat (dret que l'article 13 del ROM de Barcelona desenvolupa amb més detall), el seu dret a formular precis i preguntes és regulat per l'article 105 de la mateixa norma, que en el cas de l'Ajuntament de Barcelona és desenvolupat amb un cert detall pels articles 64.2, 98 i 99 del ROM, que són precisament els preceptes invocats en la presentació de la sol·licitud i que són aplicables als consellers del Districte d'Horta-Guinardó en virtut de la previsió expressa en aquest sentit de l'article 34.4 del seu RIOF.

Mentre que l'objecte del dret d'accés a la informació pública és la informació que es troba en poder de l'Administració, tal com és definida per l'article 2.b LTAIPBG, els precis i preguntes són iniciatives de control del govern local de naturalesa diferent, que tenen per finalitat no necessàriament l'obtenció d'informació, sinó conèixer el capteniment municipal sobre un determinat assumpte o, en el cas dels precis, sovint impulsar actuacions determinades. En aquestes circumstàncies, aplicar la garantia de la Reclamació davant la GAIP, que ha estat instituïda per garantir l'accés a la informació, a iniciatives de naturalesa diferent, com són les preguntes dels i les representants polítics locals, a més de no tenir un fonament jurídic prou clar, podria resultar distorsionador de la dinàmica del debat polític habitualment inherent a les preguntes i estar lluny de la funció institucional i de les competències i habilitats d'aquesta Comissió de Garantia.

Aquestes consideracions són independents de l'objecte de les preguntes en relació amb les quals es presenta la Reclamació. En aquest cas se'n formula una que, certament, demana informació. Però malgrat això, si ha estat formulada com a pregunta i no com a sol·licitud d'informació, el procedent és aplicar-li el règim jurídic de les preguntes, que no inclou els mecanismes de garantia instituïts per a l'efectivitat del dret d'accés a la informació pública.

En base a aquesta mena de consideracions, i a partir de la Resolució 66/2017, de 22 de febrer, sobre diverses reclamacions acumulades, la GAIP ve inadmetent les reclamacions de representants polítics locals que tenen per objecte precis o preguntes, i no sol·licituds d'informació pública, i és procedent inadmetre aquesta Reclamació, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 de desembre de 2019, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 793/2019 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.